

ROTTERDAMSCH COURANT.

De Abonnementsprijs is f 24 's jaars of f 6 per drie maanden franco per post door het geheele Rijk.
Behalve aan het Bureau der Courant kan men zich bij alle Boekhandelaren en Postkantoren abonneren.
Enkele Nummers 10 Cents.

Bureau: Hoogstraat Wijk 10, N° 77.

Geboorte-, Trouw- en Doodberigten van 1 tot 5 regels . . . f 1.—
Iedere regel meer 0.20
Andere Advertentien per regel 0.30
Grootte letters naar plaatsruimte. — Bij iedere Advertentie 45 Cents voor zegelregt en 1 Exemplaar der Courant.

BERIGT.

Dagelijks, uitgenomen des Zondags, des avonds ten negen ure aan het Bureau der Courant à 10 Cents verkrijgbaar eene **AVOND-EDITIE**.

Bij deze Courant behoort een **BIJBLAD.**

BUITENLAND.

LONDEN den 10 December.

Men houdt het voor zeker dat het Ministerie kort na den aanvang der Parlementsitting het nieuwe wetontwerp op de parlementaire hervormingen ter tafel brengen zal, het uitwerken waarvan geheel aan lord J. Russell moet overgelaten zijn, die tot dat doel statistieke opgaven uit het geheele Land gevraagd heeft. De hoofdzakelijk is uit te maken hoe vele nieuwe kiezers er komen zullen, als de bewoners der steden en vlekken die voor £ 6 in de huur geschat zijn kiesgerechtigd worden zullen. Op vele plaatsen, onder anderen te Birmingham, wordt het getal daarvoor verdubbeld, ja zelfs verdriedubbeld, terwijl in andere plaatsen de vermeerdering van het getal der stemgerechtigden tusschen de 25 en 60 percent bedraagt. Intusschen is de algemeene, ten vorigen jare zoo levendige belangstelling in de zaak der parlementaire hervormingen aanmerkelijk bekoeld.

— De Times keurt de handelwijze goed, door lord Canning, den Gouverneur-Generaal van Indië, ten opzichte der groote grondbezitters in Oude gevolgd, door hun de ten gevolge van den opstand verbeurd verklaarde landerijen als Kroonleenen terug te geven. „Wij hebben, zegt de Times, geene inlandse dynastie weder hersteld, maar wij hebben de inlandse aristocratie den sterksten spoorslag gegeven om aan de Britsche Kroon getrouw te blijven, en hopen dat deze laatste proef blijken zal de gelukkigste te zijn. Sedert lang viel het ons bezwaarlijk Oude te regeren. Men heeft beweerd dat de politiek der inlijving den opstand veroorzaakt en die der verbeurdverklaring hem verstillend heeft. Thans hebben wij eene geheel tegenovergestelde staatkunde beproefd, en wellicht zal die provincie, in stede van een steen des aanstoots te zijn, even rustig en tevreden worden als Punjab is.”

— Volgens eene correspondentie uit Petersburg aan den Times, zouden er ernstige verwikkelingen dreigen te ontstaan tusschen China en Rusland. De Keizer van China zou de Russen gesommeerd hebben om het grondgebied aan de Amur te ontruimen, waarvan de afstand in geenen deele door hem was toegestaan. Intusschen zou de Russische Gezant te Peking in zijn paleis door de Chinezen bewaakt worden.

— Door het Dagblad van Peking wordt het volgende Keizerlijk besluit wegens de zending van den Noord-Amerikaanschen gezant, den heer Ward, medegedeeld: „Peking den 10 augustus: „De Amerikaansche gezant John Ward heeft zijn woord aan Kweiliang en diens ambtgenoot gehouden. Hij is naar de haven van Peh-tang gegaan en heeft verlof gevraagd om naar de hoofdstad te komen en een brief van zijne Regering over te reiken. Dien ten gevolge hebben wij in zijne toelating te Peking, om dien brief aan te bieden, bewilligd, en na op dezen dag kennis van de brieven genomen te hebben, door den Amerikaanschen gezant John Ward aan Kweiliang en Hwahana overgereikt en door die ministers onder onze oogen gebragt, vinden wij de taal zoo eerbiedig en de gevoelens welke die hebben ingegeven zoo oprecht, dat wij den genoemden gezant gemagtigd hebben den brief, waarmede hij door zijne Regering aan Kweiliang en diens ambtgenoot belast is, die wij gezonden hebben om dien te ontvangen, aan te bieden. — Wat de wederkeeringe overgifte van het verdrag betreft, de gezant moest terug keeren om het te Shanghai te bewerkstelligen: maar overwegende dat hij reeds eene lange reis gemaakt heeft, bewilligen wij er in dat ons zegel aan het verdrag gehecht worde en aan Hangsah worde overhandigd, ten einde de uitwisseling der afschriften met den genoemden gezant te bewerkstelligen. Van de dagteekening dier uitwisseling af zal er met zijne Natie eeuwigdurende vrede en verkeer bestaan. Dus bewijzen wij onze levendige begeerte om een blijk van vaderlijke gezindheid aan de buitenlanders te geven, en betoonen dat wij de goede trouw en de eerlijkheid weten op prijs te stellen. — Opdat hij niet onwetend blijve, zullen Kweiliang en Hwahana den genoemden gezant doen weten dat dit onze wil is.”

PARIJS den 11 December.

(Particuliere Correspondentie.)

Men verwacht thans nog slechts de antwoorden van Napels en Rome. Deze twee zullen gelijktijdig toetreden, en met volkomen zekerheid kan ik thans herhalen wat ik reeds eenige dagen geleden schreef: hun antwoord is buiten twiifel toestemmend. De Paus heeft andermaal den Hertog de Grammont te kennen gegeven dat het zijne bedoeling was de dragelijne te blijven volgen, omtrent welke hij met de Franse Regering overeengekomen is.

Het Congres is geen hersenschim meer, dat is zeker. Al de Mogendheden hebben zich verklaard ten gunste van eene bijeenkomst hunner gevolmagtigden. De Observer, van Londen, een orgaan van lord Palmerston, bevestigt de benoemingen van lord Cowley en lord Wodehouse. Reeds heb ik u de namen van eenige andere der afgevaardigde diplomaten genoemd: de keuze van den staatsman, die graaf Walewski ter zijde zal staan, is nog niet bekend.

Eene dépêche uit Turijn ontvangen meldt ons dat de oproepingsbrief van Oostenrijk aldaar is aange-

komen. Er wordt bijgevoegd dat hij in dezelfde be-woordingen is vervat als die van Frankrijk. Dit komt mij nu naauwkeurig voor. Ik heb u reeds gezegd wat ik uit eene goede bron had vernomen, dat het protest van Oostenrijk tegen het regentschap van den heer Buoncompagni — een vrij illusoir regentschap trouwens — in den oproepingsbrief was opgenomen. Werkelijk verschillen de Franse oproepingsbrieven op dit punt van de Oostenrijksche, ofschoon zij, wat de vereeniging van het Congres betreft, gelijkkluidend zijn.

De telegraaf heeft ons ook nog eenige belangrijke berigten uit Marokko gebragt, die ook bij u zullen ontvangen zijn. De officiële details, daarin opgenomen, waarin de waarheid natuurlijk eenigermate is verzacht, kunnen evenwel een denkbeeld geven van de hevigheid der worsteling. De Mooren werpen zich met den yatagan in de hand op de linien der Spanjaarden. Het is het nationale wapen der Mooren, even als de bajonet het ons is. In die worstelingen van man tegen man verliezen de Spanjaarden veel soldaten. De oorlog is slechts in zijn begin.

De maarschalk Randon, minister van oorlog, lijdt hevig aan het graveel. Dien ten gevolge heeft hij den Keizer vergunning gevraagd zich terug te trekken. De Keizer zou daarop, naar men zegt, den maarschalk Niel naar Parijs hebben ontboden, om den maarschalk Randon te vervangen.

De Keizer wil ook den markies de Galiffet (er heeft niet, zoo als men vreesde, nog een tweede duel plaats gehad) tot kapitein der kavalerie benoemen, ofschoon hij eerst sinds zes maanden luitenant is en elk officier, volgens de reglementen, twee jaar in denzelfden rang moet gediend hebben om bevorderd te kunnen worden.

Heden is l'Indépendance Belge op den post in beslag genomen.

— De Keizer en de Keizerin hebben gisteren avond in het Theatre du Gymnase de voorstelling bijgevoerd van het nieuwe stuk van Alexandre Dumas, den zoon, *le Père prodigue*.

— Z. K. H. de Prins van Oranje is heden te Parijs aangekomen. Z. K. H. zal a. s. dingsdag door den Keizer ten gehoor worden ontvangen en slechts korten tijd in deze hoofdstad vertoeven.

— Men herinnert zich dat van eene half officiële zijde het berigt, dat aan den heer Tavel door de Keizerlijke Regering eene zending in Italië was opgedragen, eenige dagen geleden werd tegengesproken. Thans wordt van dezelfde zijde, van welke het eerste berigt was gegeven, op de zaak teruggekomen en gezegd dat, zoo het al volkomen waar moge zijn dat onder de Franse diplomatie niemand van den naam van Tavel wordt aange troffen, het toch niet minder waar is dat de heer Tavel bestaat, vroeger ambtman was te Bern, in naauwe vriendschapsbetrekking stond tot Keizer Napoleon gedurende diens verblijf in Zwitserland, en onlangs naar Italië is vertrokken na een langdurig en vertrouwelijk onderhoud te hebben gehad met den Keizer. Onjuist echter was en blijft de bewering van een correspondent van la Presse, dat de zending van den heer Tavel het gevolg zou zijn van die der heeren Reiset en Poniatowski. Het eigenlijke doel is Midden-Italië aan te raden geene te groote verwachtingen te koesteren van het aanstaande Congres. De Keizer wil dat de Italianen blijven gelooven aan zijne sympathie en hen tevens waarschuwen. De heer Tavel moet reeds met Koning Victor Emmanuel, de heeren Ratazzi en de Cavour en ook met den baron Ricasoli hebben gesproken. De Montieur van Toskane heeft reeds in zijn nummer van den 3 dezer een antwoord op het door den heer Tavel aangevoerde gegeven, in den vorm eener officiële verklaring dat de Italianen thans zijn georganiseerd en zich des gevorderd tegen de uitspraken van het Congres zullen verzetten.

— De heer de Massy, door den Minister van koop-handel met eene zending naar Engeland belast geweest, is te Parijs teruggekeerd.

— Gisteren en heden was in het hôtel der openbare verkooping eene van de prachtigste schilderij-verzamelingen tentoongesteld, welke men hier sinds jaren had aanschouwd. Zij is afkomstig van den graaf d'Houdetot en bestaat uit 200 stukken van de beste meesters der Italiaansche, Vlaansche, Holland-sche en Franse scholen, waaronder Rafaël, Titiaan, Caracchi, Guido Reni, Rembrandt, Hobbema, Géricault, Prudhon, Watteau, Chardin, enz. De verkooping neemt morgen (maandag) een aanvang.

— Men verwacht eerstdaags in den Montieur de l'Armée de definitive opgaaf van de troepen der landmacht die de expeditie naar China uitmaken. Het geheele korps bedraagt niet meer dan 8031 man, waarbij echter de equipage der oorlogsvaartuigen moet geteld worden. Niet minder dan 2600 officieren hebben aanvraag gedaan om de expeditie mede te mogen maken. Ten einde de kosten van het transport niet al te groot te maken en de zaak te bespoedigen, had men eerst 800 a 900 man ingescheept op elk van de groote transportschepen. Op het laatste oogenblik, toen de schepen slechts reeds het anker hadden geligt, is daarin op uitdrukkelijk verlangen des Keizers verandering gemaakt en bepaald geworden dat niet meer dan 400 man met elk van de groote transportschepen zou worden vervoerd. Over het algemeen is de grootste zorgvuldigheid bij de inscheeping en uitrusting der troepen in acht genomen.

De Dryade is daarop het eerst uitgezeild, door de andere schepen gevolgd. Le Rhin, l'Isère en la Garonne lagen nog op de reede van Toulon, maar zouden ten spoedigste vertrekken.

— Volgens telegrafische berigten uit Tours is gisteren het getuigenverhoor in de zaak Lemoine voortgezet. De voornaamste verklaringen waren die van den generaal Danyau, welke door de verdedigers der be-

schuldigen als gunstig werd beschouwd, van Josef Fétis, broeder van den koetsier, den muziekmeester Sorneau, Lieubray, den vader, wiens kwetsuren niet ernstig schijnen te zijn, en Lieubray, den zoon. Gedurende de terechtzitting is er een curieuse brief van Fétis aan Angelina Lemoine voorgelezen. De beschuldigen bleven onveranderd dezelfde houding bewaren.

Volgens een later berigt heeft de procureur-generaal de beschuldiging volgehouden tegen mevrouw Lemoine en hare dochter, maar tevens te kennen gegeven dat ten aanzien van laatstgenoemde verzachtende omstandigheden in aanmerking konden genomen worden. Daarna werd het woord gevoerd door den heer Lachaud, advocaat van mevrouw Lemoine. De uitspraak zou waarschijnlijk eerst des avonds laat volgen.

— Berigten uit Turijn schijnen te bevestigen wat sedert eenige dagen werd voorzien, dat namelijk ten aanzien van de benoeming van den graaf de Cavour tot gevolmagtigde van Sardinië op het Congres, persoonlijke sympathie het onderspit zal moeten delven voor politieke consideratiën. Op den duur spreekt men veel van een schrijven dat door den Koning van Sardinië aan Keizer Napoleon zou zijn gerigt, waarin de zwaarte van het offer door Sardinië aan zijn bondgenoot gebragt, door het uitsluiten van den graaf de Cavour van het Congres, in het breede wordt aangetoond. De aanstaande verkiezingen houden alle gemoeiden bezig. Ten gevolge van de nieuwe kieswet zal de strijd der liberale en Katholieke partijen zeer hevig zijn.

Men verzekert dat de Minister van openbaar onderwijs, de heer Casale, besloten heeft de geestelijkheid uit te sluiten van de administratie en het toezigt op het lager klassisch en technisch onderwijs.

De kwestie van het afkopen van Venetië aan Oostenrijk voor eene groote som gelds wordt andermaal ter sprake gebragt. Dit maal wordt het plan daartoe aan sommige van de groote Mogendheden toegeschreven, die het op het Congres zouden opperen.

— De laatst aangekomen pakketboot van Nieuw Caledonie heeft het berigt overgebragt van de executie van drie personen, Engelschen naar men zegt, ingevolge de bevelen van den gouverneur der Franse bezittingen in die streken. De aanleiding wordt dus voorgesteld: Een Engelsch koopvaardijkapitein, Padden genaamd, had zich in Nieuw Caledonie gevestigd, waar hij een vrij voordeeligen handel dreef. Hij had zich het vertrouwen weten te verwerven van de Franse autoriteiten, aan welke hij vele diensten bewees bij hunne onderhandelingen met de inboorlingen. Intusschen schijnt Padden dubbel spel te hebben gespeeld, en terwijl hij de winsten aannam, hem door de Franschen verstrekt, hield hij zich tevens op met den smokkelhandel met de inboorlingen en met intrigues tegen het Franse gezag in die streken. In een gevecht met de inboorlingen maakte de Franse gouverneur drie handlangers van Padden gevangen, die in de vijandelijke geleederen streken. Deze personen werden voor een krijgsraad gebragt, schuldig bevonden aan gewapend verzet tegen de soevereine magt op het eiland, ter dood veroordeeld en gefusilleerd. Toen kapitein Padden het lot van zijne handlangers vernam, heeft hij in overhaasting de vlugt genomen, zijne bezittingen en zijn gezin in den steek latende.

De Engelse bladen, dit feit vermeldende, verzuimen niet er bij te voegen dat het de gewigtigste gevolgen zou kunnen hebben. Intusschen mag men, uit het verhaal zelf door die bladen medegedeeld, reeds de voldoende regtvaardiging van het gebeurde opmaken, terwijl, zoo lang het tegenbewijs niet is geleverd, het niet verondersteld kan worden, dat de gouverneur eener Franse kolonie drie vreemdelingen met den dood zou doen straffen, wanneer hunne schuld niet volkomen bewezen ware.

— Toen de maarschalk O'Donnell zich aan het hoofd der Spaansche troepen in het kamp van d'El Otero stelde, heeft hij de volgende proclamatie aan de Marokkanen uitgevaardigd: „Inwoners van Marokko! Terwijl wij in uw land doordringen, zullen wij noch uwe dwingelanden noch uwe vijanden zijn. Uw Keizer, die ons regt weigerde, heeft ons gedwongen de toevlugt tot de wapenen te nemen, ten einde het te verkrijgen. Hij is het die de grootmoedige vriendschap verboden heeft, die Spanje u altijd betoonde. Ducht daarom niet dat wij misbruik van onze overwinning of van uwe onderwerping maken zullen. De Spaansche soldaten zijn altijd edelmoedig in de overwinning. Uwe onderwerping zal u aanspraak op onze verschooning en op onze vriendschap geven. Wijdt u met vertrouwen aan uwe gewone bezigheden. Ik beloof u dat uwe goetdient en uwe gewoonten door allen zullen worden geëerbiedigd. De Spaansche soldaat, aan zijne Koningin en zijn vaderland getrouw, is alleen in het oogenblik van den strijd verschrikkelijk. — De opperbevelhebber (get.) Leopold O'Donnell.”

Op welk eene wanhopige wijze de Moorsche soldaten in Marokko vechten en sterven kan ook hieruit blijken dat acht van de elf dergenen die in het gevecht van 25 november krijgsgevangen gemaakt waren zichzelven om het leven bragten. Ten opzichte der gekwetsten moeten de Spaansche soldaten groote voorzigtigheid in acht nemen, dewijl zij zich niet zelden onverhoeds opheffen om deze te kwetsen.

Door de zorg des Ministers van binnenlandsche zaken is uit Madrid eene kist verzonden, die een specifiek voorbehoed- en geneesmiddel tegen de cholera en den buikloop bevat, ten einde daarmede proeven bij het leger in Afrika te nemen. De uitvinder van dat middel is dr. Gaillardet, ridder van het Eere-legioen, en het geneesmiddel het eigendom van een te New-York gevestigd Spaansch huis, terwijl de

eigenaars zich bereid verklaard hebben eene groote hoeveelheid er van kosteloos ten behoeve van genoemd leger te leveren.

KEULEN den 11 December.

De spoorweg in het Nahe-dal is van Kreuznach langs Hirn tot Oberstein onderzocht en in voldoende staat bevonden. Die afstand zal ook eerlang worden opengesteld. In het najaar van 1860 wacht men de voltooiing van den verderen weg tot Neunkirchen en de aansluiting aan den spoorweg van Metz naar Manheim.

— De Oostenrijksche Prinses, over wier verlovings met den Prins van Oranje, volgens een door de Augsburger Allgemeine Zeitung verspreid gerucht, gedurende de aanwezigheid van dien Prins te Weenen zou onderhandeld zijn, is de Aartshertogin Maria Theresia, oudste dochter van den Aartshertog Albrecht, gouverneur-generaal van Hongarije. Die Prinses is den 15 juli 1845 geboren, de Prins den 4 september 1840.

Het is te Weenen geen geheim dat tusschen de leden der Keizerlijke Familie zeer groot verschil van meening, om geen sterker woord te bezigen, heerscht. De langdurige reis des Aartshertogs Ferdinand Maximiliaan, broeder des Keizers, naar Brazilië, wordt hieraan toegeschreven, terwijl des Keizers neef, de Aartshertog Albrecht, op zijn ontslag als stadhouder van Hongarije blijft aandringen. De gisting in de gemoeiden in dat Land neemt middelerwijl langzamer hoe meer toe; een te Londen uitgekomen vlugschrift gaat van hand tot hand en de sympathie met de verbannen Magyaren is zeer levendig, terwijl de Regering harezijds tot militaire gestrengheid schijnt besloten te hebben, zoo zelfs dat Benedek als opvolger van den Aartshertog Albrecht genoemd wordt. De Aartshertogin Sophia verkeert te Praag in lijdenen staat, die ten deele aan gemoedaandoeningen wordt toegeschreven. Het gemis aan eenstemmigheid in de hoogste kringen draagt tot verergering van Oostenrijks moeijelijken toestand bij, en te Weenen heerscht eene zeer neerslagtige stemming. Een in naam vrijzinnig ministerie, met een absolutistischen eersten Minister als graaf Rechberg is aan het hoofd, maakt alles nog raadselachtiger.

De beraadslagingen der commissie, die benoemd is tot het voorslaan van middelen om de te korten in de Oostenrijksche Staatskas te doen ophouden, moeten tot hertoe weinig belangrijke uitkomsten hebben opgeleverd. Hare voorstellen zijn op zichzelf van bekrompen en weinig afdoenden aard. Onder anderen zouden de werkzaamheden in de bureaux van het Ministerie van finantien tusschen acht en drie uren achtereen moeten afloopen, om het tusschentijds verwarmd houden der vertrekken te besparen. Ook wil de commissie het abonnement op dagbladen voor verschillende collegien en ambtenaren met het nieuwe jaar doen ophouden, om de uitgaven der Staatskas daardoor te verlichten. „Gedurende de laatste dagen, zegt de Ooster-reichische Zeitung, was er herhaaldelijk sprake van eene nota, welke Rusland en Pruisen gezamenlijk het Kabinet der Tuilerien zouden hebben toegezonden, en die ophelderingen wegens de zamenkomst te Breslau zou behelzen. Wij meenen te kunnen verzekeren dat eene zoodanige nota niet is afgezonden, maar ontvangen daarentegen uit eene goede bron mededeelingen, waaruit blijkt dat beide graaf Kiseleff en graaf Pourtales door hunne Regeringen gemagtigd waren in ieder geval verklaringen over de Breslauer zamenkomst aan graaf Walewski te geven, hetwelk dan ook werkelijk geschied moet zijn.”

— Het huwelijk der Prinses Mathilde, de vierde dochter van den Hertog Maximiliaan van Beieren, met den broeder des Konings van Napels, zal in de eerste helft der maand februarij voltrokken worden.”

BRUSSEL den 12 December.

Dezer dagen heeft de Koning onderscheiden personen in een bijzonder gehoor ontvangen en ook eene plechtige audientie verleend aan Hassan-Ali-Khan, generaal-adjudant, buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van Z. K. M. den Schach van Perzië. De gezant heeft bij die gelegenheid aan den Koning het blaauwe lint van het grootkruis der orde van het Perzische Rijk overhandigd.

— Te Luik heeft een geheimzinnig en verschrikkelijk ongeluk plaats gehad. Twee jongelieden, uit Duitschland komende, stapten aan een van de voornaamste hotels aldaar af. Een half uur na hunne aankomst begaven zij zich naar den schouwburg, keerden na afloop der voorstelling in het hôtel terug en begaven zich onmiddellijk naar de voor hen gereed gemaakte kamer. Den volgenden morgen zag men hen niet verschijnen. Na verloop van eenigen tijd opende men hunne kamer en aanschouwde een vreeselijk tooneel. Een van de jongelieden lag, voorover met het hoofd op het nachtafletje, halverwege uit het bed en gaf oogenschiijnlijk geen teken van leven meer; de andere lag in een afzigtelijken toestand op het bed, maar leefde nog en was, ten gevolge van de onmiddellijk genomen maatregelen, binnen weinige uren buiten gevaar. Het vreeselijk ongeluk is blijkbaar het gevolg eener vergiftiging, maar hoe en waar die geschied zij is nog niet te gissen. De reizigers hadden te Aken gedineerd en voorts niets anders gebruikt dan eenige gebakjes in het station te Verviers en aan het buffet van den schouwburg. Toen zij zich te bed hadden begeven waren beidespoedig ingeslapen en midden in den nacht, verhaalt de overgeblevene, was hij door vreeselijke pijnen in de ingewanden overvallen, die hem zelfs de kracht niet hadden gelaten om op te staan en naar hulp om te zien.

Een van de jongelieden (de overgeblevene) is Duitscher van geboorte en 28 jaren oud; de andere was een Italiaan en slechts 22 jaren oud. Zij waren gezamenlijk op weg naar Parijs om zich van daar

tar Londen te begeben, waar zij een bankiershuis ilden opzetten. Men zegt dat zij voorzien waren in een onbepaald crediet bij een der voornaamste arijsche bankiers.

Per Telegraaf.

LONDEN den 11 December.
De Observer meldt, dat Engeland op het Congres oor lord Cowley en lord Wodehouse zal worden ertegenwoordigd. Naar de meening van dat blad al het Congres van langeren duur zijn dan men aanvankelijk gedacht had.

Volgens de Sunday Times is de Regering voornemens aan het Parlement aanvraag te doen om een rediet van £ 12,000,000 tot het organiseren van een vast stelsel van verdediging.

Lord Palmerston wordt morgen van Brighton hier terugverwacht.

LONDEN den 12 December.
De Times deelt mede dat het regiment artillerie te Woolwich van 14 op 16 brigades is gebracht, benevens dat er twee extra batterijen zullen worden opgericht. Verder bevestigt de Times dat lord Wodehouse benoemd is tot tweede gevolmachtigde van Engeland op het Congres.

PARIJS den 12 December.
Thans is ook bericht ontvangen van de toetreding der Regeringen van Napels en Rome tot het Congres. (Tweede dépêche.)

Het Hof van Tours heeft uitspraak gedaan in de zaak van mevrouw Lemoine en hare dochter. De laatste is vrijgesproken, de eerste, in aanmerking genomen verzachtende omstandigheden, veroordeeld tot twintig jaren dwangarbeid.

(Derde dépêche.)
Le Pays verzekert dat lord Wodehouse officieel tot Gevolmachtigde van Engeland op het Congres is benoemd.

Napels en Rome zullen door twee Gevolmachtigden worden vertegenwoordigd. Frankrijk 3 pct. Slotkoers 70.65, later 70.85.

FRANKFORT den 11 December.
Men verneemt dat de Bondsdag, in zijne gisteren gehouden zitting, op voorstel van Pruisen heeft besloten, het commissie van de Keur-Hessische aangelegenheden te versterken door de benoeming der gevolmachtigden van Oostenrijk, Pruisen, Beieren en Saksen tot leden daarvan.

FRANKFORT den 12 December.
Men verzekert, dat besloten is, te beginnen met het volgend jaar, de coupons der nationale Metallieken weder in zilver te betalen.

MADRID den 11 December.
Wij hebben tijdingen ontvangen van het tooneel des oorlogs in Afrika. Zij zijn gedagteekend uit het te El Otero gevestigde Spaansche kamp, van den 9 december des avonds.

In den morgen van dien dag hadden de Mooren met onstuimigheid de redoutes der Spanjaarden aangeast en waren met kracht teruggeslagen. Ten gevolge van deze nederlaag had de vijand zich teruggetrokken in het dal dat door deze redoutes wordt beheerscht en heeft daarop, tienduizend man sterk, een tweeden aanval te la charge gedaan. Het tweede Spaansche legerkorps, onder bevel van den generaal Zavala, dat de dienst van voorhoede verrichtte, heeft dezen nieuwen aanval met kracht afgeslagen.

Deze beide gevechten hebben de Mooren, naar men schat, 300 dooden en 1000 gewonden gekost. De verliezen der Spanjaarden bedragen 40 dooden en 310 gewonden, waaronder 30 officieren.

De troepen hebben blijken gegeven van de grootste dapperheid; bijzondere melding verdient in dit opzigt de generaal Zavala, de bevelhebber van het tweede legerkorps. De generaal Garcia, bevelhebber van den staf, bestuurdte op bewonderingwekkende wijze de operatie van een vleugel des legers welke was aangevallen. Andere generaals zijn in het bulletin met name vermeld. Daden van bijzondere heldenmoed zijn terstond op het slagveld beloofd.

De gesteldheid der zee blijft verdere inscheppingen nog steeds beletten.

LONDEN den 12 December.
KOLONIALE WAREN stil maar vast. — IJZER 55/9. — OLIE, Lijn- 27/9, Palm- 46 1/2, Patent- 39 3/4. — TALK in loco 55/6, Jan./Maart 55/3, April/Juni 54/6. — BOTER, Vriesche 118, Groninger 88, Zwolsche 104, Kamper 106. — VEE. Aan de markt waren 7560 Runderen, 24,420 Schapen en Lammeren, 160 Kalveren. Bij vrij levendigen handel waren de prijzen voor de beste kwaliteiten iets hooger.

LIVERPOOL den 12 December.
KATOEN. Heden werden afgedaan 8000 b. tot onveranderde prijzen.

BERLIJN den 12 December.
ROGGE per Dec. 48 1/2, Voorjaar 47 3/4 th. — OLIE, Raap- per Dec. 11 1/2, per April/Mei 11 1/2 th. — ANTWERPEN den 12 December.
KOFFIJ en SUIKER vast. — GRANEN, Tarwe f 13, Rogge f 8 1/2.

PARIJS den 12 December.
Frankrijk 3 pc. 70.65; dito 4 1/2 pc. —. Crediet Mob. 857. Spanje 1 1/2 pc. —; dito Binnenl. 3 pc. —.

LONDEN den 12 December.
De 3 pc. Geconsolid. 95 1/2. Spanje 1 1/2 pc. 33 1/2; dito Buitenlandsche 3 pc. 45 1/2. Portugal 3 pc. 46 1/2. Mexico 3 pc. 22 1/2. Venezuela 4 1/2 pc. 28 3/4; dito Uitgest. 14 1/2 a 15. Illinois 7 pc. 79 a 78.

WEENEN den 12 December.
Nationale Metalliek 5 pc. 79.50. Metalliek 5 pc. 73.60. Wissel Londen f 123.50.

FRANKFORT den 12 December.
Metalliek 5 pc. 56 1/2; dito Nationale 5 pc. 61 1/2. Spanje 1 1/2 pc. 32; dito 3 pc. 42 1/2. — ANTWERPEN den 12 December.
Spanje 1 1/2 pc. 32 1/2; dito Binnenl. 3 pc. 42 1/2. Metall. 5 pc. 58 1/2; dito Nation. 5 pc. 62 1/2.

BINNENLAND.

s GRAVENHAGE den 12 December.
Z. M. de Koning is gisteren van het Loo in de residentie teruggekeerd.

— Z. K. H. Prins Frederik, die heden alhier van Berlijn werd terug verwacht, is volgens bekomen bericht weder eenigzins ongesteld geworden en is daardoor de reis weder uitgesteld.

— Aan het lokaal van het Provinciaal Gouvernement van Zuidholland heeft heden de aanbesteding plaats gehad van het wegbreken der Rijkskribben aan de rivier de Nieuwe Maas beneden de haven van Vlaardingen en aan de Bonte Koe, met het afgraven van de in de rivier uitstekende punt achter de eerstbedoelde krib, in de provincie Zuidholland, welk werk is aangenomen door den heer W. Kraaijeveld te Slidrecht, voor de som van f 32,773. Er waren 10 biljetten ingekomen.

— Heden ochtend werd boven deze stad een zeldzaam luchtverschijnsel waargenomen. Ten ongeveer 7 1/2 ure werd de lucht plotseling gloeiend rood gekleurd, hetgeen aanhield tot 8 ure, als wanneer het

verschijnsel, in westelijke rigting afnemende, allengs verdween, waarop eene hevige regenbui volgde.

STATEN-GENERAAL.

De Tweede Kamer heeft heden voortgezet de discussie over het Xde Hoofdstuk der Staatsbegroting (Departement van Oorlog).

De heer de Casembroot, Minister van Oorlog, heeft die begroting in eene uitvoerige rede verdedigd. Terwijl hij verwijzen naar ons uitvoerig verslag van die rede, stippen wij hier slechts de hoofdpunten aan: De regeling van de leger-organisatie bij de wet achtte de Minister niet met de Grondwet overeen te komen, en zou, al geschiedde zij, in de gevolgen voor het defensiewezen nadeelig zijn. Bij dit punt gaf de Minister eene geschiedenis van de organisatie die bij het leger hadden plaats gehad, om aan te toonen dat zij grootendeels het gevolg zijn geweest van den aandrang tot bezuiniging, en gaf de Minister tevens nadere opheldering omtrent de verhouding betrekkelijk deze zaak tusschen hem en de overige leden van het Kabinet. In de tweede plaats trad de Minister in eene uitvoerige blootlegging der gronden, waarop zijne voorstellen steunen tot verhooging van de soldij, van de toelagen in het kleeding- en reparatiefonds, van de vermeerdering van het ration brood en van de verbetering der kasernen, ook in verband met de overtuiging des Ministers dat de gemeenten niet verplicht zijn de kosten van kasernering te dragen. In de derde plaats werd door den Minister de noodzakelijkheid betoogd van de vermeerdering van het personeel en de paarden bij het leger; en, eindelijk, trad de Minister in een betoog, op welke gronden hij voorstelde de voltooiing, uitbreiding en versterking van onze linien van defensie, die zullen zijn de Amsterdamsche linie, de Utrechtse linie, de Grebbelinie. In den loop zijner rede verklaarde de Minister, dat de aanmaak van 100,000 geweren waarschijnlijk zal kosten 3 miljoen, en de defensiewerken ruim genomen 6 miljoen zullen kosten, doch dat deze uitgaven zijn buitengewone en dus tijdelijke.

De Minister heeft ten slotte verklaard, dat indien hij van de aanneming der begroting afhankelijk stelt zijn verder aanblijven als Minister, dit niet is eene uittarting van de Vergadering, maar het gevolg van zijn verlangen om open en rond uit te komen voor zijne overtuiging. Hoe de uitslag der stemming dan ook zijn moge, steeds is hij overtuigd dat ieder lid der Kamer zou beslissen met de hand op het hart en in het belang des Vaderlands, dat allen even zeer lief hadden.

Deze rede, die 2 1/2 uur heeft geduurd, kan hier niet in verdere bijzonderheden worden medegedeeld; derhalve herhalen wij onze verwijzing naar het uitvoerig verslag.

De zitting der Kamer werd daarna voor een kwartier uur geschorst, doch de Voorzitter deed van te voren voorlezen een brief van den Minister van Binnenl. Zaken, waaruit bleek, naar aanleiding van de daarop over deze dagen in de Kamer plaats gegrepen hebbende discussie, dat bij het Departement van binnenlandse zaken thans werden opgemaakt de concept-voorwaarden waarnaar aan den Koning zou worden voorgedragen, om te gelijker tijd concessie te verleenen tot aanleg van een spoorweg van Leyden naar Woerden en van een weg van Scheveningen over 's Hage naar Gouda.

Na de hervatting der zitting hebben op nieuw het woord gevoerd de heeren Thorbecke, Storm van 's Gravesande, de Kempener, van Hall en van Akerlaken tot nadere adstruictie hunner reeds geopenbaarde meening.

De heer van Hoëvell, die zijne meening nog niet had ontwikkeld, verklaarde bezwaar te hebben tegen eene begroting zoo hoog als de voorgestelde, daar de Minister geene poging had gedaan, om op onderdeelen, die daarvoor vatbaar schenen, inkrimping en bezuiniging voor te stellen. Tevens wees de spreker op de noodzakelijkheid om van ons leger, voor zoo veel de vrijwilligers betreft, het meeste nut te trekken voor de dienst in Indië, en gaf dat belang in ernstige overweging aan de Ministers van Oorlog en van Kolonien.

De Minister van Oorlog, almede kortelijk de vorige sprekers nog eens beantwoordende, gaf o. a. de verzekering dat het ook zijn wensch was om het leger hier te Lande te doen strekken tot steun en versterking van dat in Indië, doch de zaak was van groot gewicht en, alvorens zijne meening daaromtrent mede te deelen, wenschte hij dat een plan daartoe betrekkelijk rijp werd. Overigens zou hij trachten al die bezuinigingen in te voeren, die in het beheer van de verschillende onderdeelen der begroting mogelijk zijn zouden, voor zoo veel de dienst daardoor niet benadeeld werd.

De algemeene beraadslaging werd daarna gesloten verklaard. Over de afdeelingen in de onder-artt. der begroting is geene discussie gevoerd van dat gewigt, om hier in dit korte overzicht te worden opgenomen; zij liep slechts over ondergeschikte punten, als de min voegzame wijs van de opkomst der miliciens bij de ineenlooping van de korpsen; de herziening van de exercitie-reglementen; het edele gedrag van een ondergeschikt ambtenaar in het milit.-hospitaal te 's Hage bij het heerschen van de cholera; de toestand der karabijnen van de kavalerie; de wensch om een muur van de vesting Groningen te doen herstellen; de wenschelijkheid om aan gemeenten gemakkelijk te maken de uitvoering van werken, voor zooveel die in betrekking staan tot aanwezige vestingwerken, en de aanbeveling aan den Minister van de groote diensten, door het korps mareschaussees gepresteerd.

Het wetsontwerp is daarna in stemming gebracht en aangenomen met 40 tegen 23 stemmen.

Morgen discussie over hoofdstuk XI (Departement van Kolonien).

[Zie verder het uitvoerig verslag dezer zitting in ons Bijblad van heden.]

Blijkens het verslag der Commissie, uit de Tweede Kamer, in wier handen gesteld is de rekening der algemeene commissie van liquidatie der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers over 1857, leverde die rekening op een saldo van f 28,188.14 1/2.

Luidens het verslag der commissie, in wier handen gesteld is de rekening van die zelfde commissie van liquidatie over 1858, was er op ult.° december 1858 een batig saldo aanwezig van f 12,167.27 1/2.

Het dezer dagen bij de Tweede Kamer ingekomen wetsontwerp, bepalende de eindbestemming der baten, bedoeld in art. 13 der wet van 5 maart 1852 (regeling der zaken van de voormalige wees- en momboirkamers) strekt, om die baten te bestemmen tot amortisatie van schuld. Die baten beloopten f 54,200 nominaal rentende 2 1/2 pct., f 300 rentende 3 pct., f 400 rentende 4 pct. en een saldo in contanten van f 1480.13 1/2.

Van het denkbeeld, om die baten aan te wenden tot de vorming van een weduwenfonds voor Landsambtenaren, is de Regering teruggekomen, zonder daarom het denkbeeld zelf van de oprigting van

zoodanig fonds geheel te laten varen.

Zie hier de orde der werkzaamheden van de Tweede Kamer vóór het winter-reces. Na de behandeling der wetsontwerpen betrekkelijk de Staatsbegroting zal zij beraadslagen over:

1°, de wet tot vaststelling der begroting over de gestichten te Ommerschans enz. voor 1860;

2°, de wet tot regeling der ontvangsten en uitgaven van het pensioenfonds voor 1860;

3°, de wet tot herziening der regten op den in- en uitvoer van visch;

4°, de conclusie van het verslag op het verslag der inlichtingen op een vroeger verslag omtrent de Staatsrekening over 1855;

5°, de conclusie van het verslag over de rekening der commissie wees- en momboirkamers 1857;

6°, de conclusie van het verslag over het verslag der commissie wees- en momboirkamers 1858;

7°, de conclusie van het verslag over de inlichtingen van het verslag der commissie omtrent de Staatsrekening over 1854;

8°, de conclusie van het verslag over de inlichtingen van het verslag der commissie omtrent de verslagen der scholen 1854 55, 1855 56 en 1856 57;

9°, de conclusie van het verslag over het verslag omtrent den staat der scholen over 1857 58, en

10°, de wet tot vaststelling der middelen bestemd tot dekking der uitgaven begrepen in de Staatsbegroting voor 1860.

ROTTERDAM den 12 December.

De N. R. C. meldt in hare editie van heden avond dat zij hare gewone telegrafische dépêche uit Batavia dd. 24 oktober heeft ontvangen, en dat daarin met geen woord van de onrustbarende geruchten wordt gewaagd, die eenige dagen geleden door eene uit Engeland ontvangen dépêche waren verspreid.

Onder het afdrucken dezes hebben wij onze gewone dépêche uit Batavia nog niet ontvangen.

Z. M. de Koning is gisteren avond van het Loo komende met gevolg langs den Rijnspoorweg alhier gearriveerd en werd, bij afwezigheid van den heer Burgemeester ten gevolge van ongesteldheid, door den heer Wethouder mr. A. Schadee aan het station van den Rijnspoorweg geëmplimenteerd en verder naar het station van den Hollandschen spoorweg begeleid. Aan het stationsgebouw van den Hollandschen spoorweg werd Z. M. opgewacht door heeren commissarissen van dien spoorweg te dezer stede en heeft daarop, begeleid door de directie der Hollandsche Spoorweg-Maatschappij, met een extra-trein van hier de reis naar 's Gravenhage voortgezet.

Aanstaanden donderdag den 15 dezer, des middags ten 1 1/2 ure, zal de Gemeenteraad alhier eene vergadering houden, waarin de volgende zaken ter tafel zullen worden gebracht: Mededeeling van ingekomen stukken, benoeming van hulponderwijzers; — idem van commissen-surnummerair; — delibereren over de concept-verordeningen voor de havenloodsdienst.

Het onderstaande adres aan de Eerste Kamer is hier ter stede reeds door vele aanzienlijke handelaars en andere ingezetenen geteekend en zal nog morgen (dinsdag) ter beurze aangeboden worden, terwijl het dingsdag en woensdag bij de boekhandelaren M. Wijn en Zonen ter teekening zal liggen:

Aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal!

Geven met den meesten eerbied te kennen de ondergeteekenden, allen ingezetenen der gemeente Rotterdam, dat zij met levendige vreugde en belangstelling de aanneming van het wetsontwerp aangaande de Noorder- en Zuiderspoorwegen, door de Tweede Kamer der Staten-Generaal, met eene betrekkelijk groote meerderheid, hebben vernomen.

Dat, naar hunne overtuiging, de aanleg der ontworpen spoorweglijnen aan het algemeen belang voldoet, en deze bestemd zijn om voor den Nederland-schen handel, de industrie en het verkeer, van onberekenbaar nut te zijn.

Dat zij derhalve, in het algemeen belang des Lands, en opdat deze hoogst gewichtige zaak eindelijk worde tot stand gebracht, deze Vergadering eerbiedig, maar dringend verzoeken, het aangeboden wetsontwerp tot bekrachtiging van eenige artikelen der concessieën voor de Noorder- en Zuiderspoorwegen, verleend te willen aannemen.

't Welk doende enz.

Heden avond werd, onder leiding van den heer J. J. van Krieken, in de zaal der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, de aangekondigde uitvoering van zangstukken, ten voordeele der Werkinrichting voor hulpbehoevende blinden, gehouden. Het programma bevatte de kruiswoorden des Verlossers, muziek van Haydn, benevens verschillende koren en solo's uit oratorien van Haydn, Händel enz. Neemt men de zware taak in aanmerking, die den zangers was opgelegd in het bijna zonder tusschenpozen en alleen met ondersteuning van een seraphine-orgel, ten gehoor brengen van dit groot aantal meerendeels zeer moeilijke zangstukken, dan mogt men hunne onvermoeide kracht prijzen en den uitslag niet onbevredigend noemen. Verscheidene solisten hebben zich daarbij verdienstelijk gekweten, terwijl de orgel-begeleiding door den heer G. B. van Krieken loffelijk werd uitgevoerd. Uit de talrijke opkomst van het publiek bleek de belangstelling in het weldadige doel dezer uitvoering. Wij twifelen dan ook niet of de opbrengst, door de inzameling van gaven, bij het eindigen der uitvoering, vermeerderd, zal aan de goede verwachtingen en bedoelingen in ruime mate beantwoorden.

Het Leven en de Werken van Thomas Campbell waren het onderwerp der tweede lezing over Engelsche Letterkunde, heden avond door den heer C. H. Gunn in de Concertzaal, Bierstraat, alhier gehouden. Eerst leverde de spreker eene boeiende schets van het leven des beroemden Schotschen dichters, den Pope van Glasgow genoemd, in 1775 geboren en in 1844 overleden. Reeds in zijne vroege jeugd maakte de natuur op hem een diepen indruk, dien hij in zijne zangen heeft wedergegeven; eene reis naar Duitschland in het begin dezer eeuw bragt hem in kennis met Klopstock en andere vernuften; te Altona bestudeerde hij Duitschlands filosofie en literatuur; later kwam hij te Londen, waar hij vele vrienden en vereerders ontmoette, zich door zijne dichtelijke en letterkundige producten, o. a. als redacteur van het New Monthly Magazine, onderscheidde, doch ook aan vele gevaren was blootgesteld, die een verdelijken invloed op zijn talent hebben geoefend. In de verschillende betrekkingen door hem bekleed, ook aan de Universiteit te Glasgow, onderscheidde hij zich door edelen eenvoud, ware humaniteit, afkeer van onderdrukking, zucht naar vrijheid en onafhankelijkheid. De ondergang van zijn echtelijk geluk deed hem ten laatste in eene kwijning vervallen, waaruit hij niet weder herstelde: zijn lijf werd in de Westminster-abdij bijgezet en een monument voor hem opgericht. Maar duurzamer gedenkteken heeft Campbell zich gesticht in zijne schoone

gedichten, waarvan de heer Gunn na de pauze eenige proeven mededeelde. De beroemdste daarvan zijn zeker de „Pleasures of Hope“, op 22-jarigen leeftijd vervaardigd, waarin de natuur als het ware aan de kunst is gehuwd: — Gertrude of Wyoming, eene roerende schets uit den oorlog met de Indianen in Pennsylvanië ontleend, — en the last Man, waarin hij den ondergang van het geschapene met stoutheit majesteit bezigt en de profetie eener zalige onsterfelijkheid over de puinhoopen dezer aarde doet ruischen. — Het was gewis velen aangenaam met dezen dichter kennis te maken, en zij die hem reeds kenden zullen zich gewis de vernieuwde herinnering niet beklagen.

Z. M. heeft aan A. W. F. graaf van Bijlandt vergunning verleend tot het aannemen der onderscheidingsteekenen van de orde van den Rooden Adelaar 4de klasse, hem door Z. K. H. den Prins Regent van Pruisen, namens Z. M. den Koning, geschenken.

Z. M. heeft benoemd: bij het wapen der artillerie, bij het 1ste reg. vesting-artillerie, tot 2den luit., den kadet J. C. W. R. T. Baud, en bij het korps ingenieurs, mineurs en saappeurs, tot 2den luit., den kadet R. Sturms, beiden herkomstig van de Koninkl. Militaire Akademie, en in zijn rang bij het reg. grenadiers en jagers overgeplaatst den kapitein jonkh. H. G. F. Leyssius, van het 7de reg. infanterie.

Z. M. heeft herbenoemd tot burgemeesters der volgende gemeenten: te Geertruidenberg L. P. Koene, te Budel J. C. A. Rutten en te Wijmbritseradeel mr. M. Bakker, en tot burgem. der gem. Noorddijk benoemd jhr. mr. C. de Marees van Swinderen.

Z. M. heeft aan den heer F. A. W. Miquel, op zijn verzoek, met het einde dezes jaars, eervol ontslag verleend als lid der provinciale commissie van geneeskundig onderzoek en toezicht in Noordholland, gevestigd te Amsterdam.

Het Staatsblad n.° 111 bevat een Koninklijk besluit van den 5 dezer, houdende goedkeuring der statuten van de Utrechtsche Zendings-vereeniging, en erkenning dier vereeniging als regtspersoon.

De gewone audientien van de Ministers van Kolonien en van Financien zullen op 14 en 15 dezer geen plaats hebben.

De uitslag der verloting van de Kunstkronijk, laatstl. zaterdag te 's Gravenhage, ten overstaan van den notaris C. J. van de Watering, gehouden, is geweest als volgt: N.° 6, L. van Bakkenes en Comp. te Amsterdam, een zilveren tafel-ornement; n.° 174, Is. An. Nijhoff en Zoon te Arnhem, J. J. Schenkel, de groote kerk te Haarlem (gezigd op het beroemde orgel); n.° 231, A. W. Sijthoff te Leyden, P. F. van Os, een stal met paarden; n.° 298, P. K. Braat te Dordrecht, P. M. van de Laar, een genre-stuk; n.° 353, J. K. de Liefde te 's Gravenhage, een zilveren tafel-ornement; n.° 447, A. van der Spui te 's Gravenhage, een zilveren tafel-ornement; n.° 473, N. A. Dekker te Edam, A. J. van Wijngaert, een wintergezigd; n.° 484, M. Smit te Groningen, B. J. van Hove, gezigd op Delft; n.° 575, dr. C. W. H. van Kaathoven, bij Jac. Hazenberg Cornt. te Leyden, een zilveren milieü candelabre met negen lichten; n.° 643, J. de Munnik, bij Schreuder en van Baak te Leyden, J. J. Cremer, een landschap; n.° 664, D. A. Sala, bij Schreuder en van Baak te Leyden, mejufvr. Arentina H. Arends, een fruitstuk; n.° 717, Altmann en Roosenburg te Rotterdam, een zilveren presse-papier; n.° 735, P. M. Bazendijk te Rotterdam, mejufvrouw Arentina H. Arends, een bloemstuk; n.° 742, Oldenzeel te Rotterdam, W. J. van den Bergh, gezigd op Beekestein; n.° 809, J. H. van der Vliet te Rotterdam, een stuk tafelsilver; n.° 863, P. C. Hoog te Rotterdam, een zilveren tafel-ornement; n.° 942, J. G. van Terveen en Zoon te Utrecht, een stuk tafelsilver; n.° 986, S. Ochtman Jz. te Zierikzee, C. L. W. Dreiholtz, eene teekening; n.° 1039, C. Zwaardemaker te Haarlem, een zilveren presse-papier, en n.° 1069, C. Zwaardemaker te Haarlem, J. F. Hoppenbrouwers, eene teekening. Aan de overige nummers is ten deel gevallen de buitengewone algemeene prijs, eene oorspronkelijke novelle van J. J. Cremer, getiteld: „Arme Samuel“, welke binnen eenige dagen zal worden verzonden.

Wanneer wij wel onderrigt zijn wordaan de novelle van den gevierden schrijver nog eene verhoogde waarde bijgezet door de omstandigheid, dat eenige daarin voorkomende dichtregelen door onzen geniale componist Joh. J. H. Verhulst op uitstekende wijze in muziek zijn gebracht, welke muziek mede in het boekwerk is opgenomen.

Eindelijk meenen wij te kunnen mededeelen dat al eersten prijs voor de verloting bij den volgende jaargang zal worden aangekocht een bij uitstek prachtig zilveren servies met blad, ter waarde van p. m. f 1600.

Beroepen bij de Hervormde gemeente: te Zaandijk ds. H. W. Terpstra, pred. te Rockange; — te Heemse (cl. Zwolle) ds. H. W. Eigeman, pred. te Hierden.

Door den heer mr. Westra, te Assen, is uit het door den kerkeraad der Herv. gemeente te Dwingelo aangeboden tweetal tot predikant benoemd ds. C. P. Hofstede de Groot, th. dr., thans te Rottum.

Ds. F. Braakman, pred. bij de Herstelde Evangelisch Lutherse gemeente te Gorinchem, dezer dagen door den kerkeraad der gemeente te Zwolle op de nominatie gebracht ter vervulling der vacature, ontstaan door het vertrek van ds. Helwig naar Amsterdam, heeft voor die nominatie bedankt.

— Te Delfshaven is bij herstemming met 18 van de 22 uitgebragte stemmen, de heer H. Tromp tot lid van de Kamer van koophandel en fabrieken gekozen.

— De Gemeenteraad van Leyden heeft in zijne zitting van eergisteren besloten om zich bij adres tot Z. M. den Koning te wenden, met het verzoek om de door den Raad van administratie van de Hollandsche Spoorweg-maatschappij gevraagde concessie voor den spoorweg van Woerden naar Leyden toe te staan.

— De ziekte-toestand van het garnizoen te Leyden is eenigzins verbeterd, doch, wegens het groot aantal militairen, 't welk van het 2de batalion van het 5de grenadiers en jagers en van het depôt van het 5de regiment infanterie, aldaar in garnizoen, met verlof tot herstel van gezondheid afwezig is, zullen de gedetacheerde militairen, van het 1ste batalion van het 5de regiment grenadiers en jagers, uit 's Gravenhage, en van de veld-batalions van het 5de regiment infanterie, uit 's Hertogenbosch, eerst in de volgende maand gedeeltelijk naar die garnizoenen terugkeeren.

— Op uitnodiging der vereeniging ter bevordering van fabrieks- en handwerksnijverheid te 's Gravenhage, in het jaar 1851 opgericht, was eergisteren avond in het gebouw de Vereeniging in de Warmoecestraten te Amsterdam, een zeer groot aantal belangstellenden opgekomen, ten einde, na het aanhooren van de ontwikkeling der bedoelingen van de 's Gravenhage-vereeniging, mede te werken tot de oprigting eener afdeeling Amsterdam. Na eenige discussie voor en

Rott.n.Utr.,Amst.,Arnh.: 7.—, 10.—, 12.15, 1.30, 3.15, 7.45
Amst.n.Utr.,Rott.,Arnh.: 7.20, 10.35, 12.30, 2.30, 6.—, 7.45
Arnh.n.Utr.,Amst.,Rott.: 6.30, 9.45, 11.35, 12.30, 6.50,
Utr.n.Rott.6.30.— Utr.n.Amst. 6.45, beide behalve Zondag.

Gedrukt en uitgegeven bij
G. en C. A. van Reyn.
te Rotterdam.

...and the fisherman said, "I'll be right back, I'll be right back."

geeft tot het openen van de sluizen; er is ook tijd noodig om het leven en het goed der landbewoners in veiligheid te brengen, en zoo schijnt het voor allen uiterst noodzakelijk te zijn eerst onze buitenlinien te verdedigen.

Op het oostelijk frontier moet de IJssellinie worden verdedigd. Wij moeten ons verzekeren van de Betuwe als eene kostbare flankstelling en die, zelfs als de vijand de rivier geforceerd heeft, hem noodzaken zal aanzienlijke strijdcrachten achter te laten, omdat wij, gelijk de geschiedenis dit heeft geleerd, den vijand uit die stelling in den rug bestoken kunnen. Wij moeten ons verzekeren van de bruggen te Pannerden en Elten, van het geretrancheerd kamp te Nijmegen. De IJsselverdediging strekt om de troepen te concentreren op onze centrale stelling. De Grebbelinie is eene tusschenstelling, die echter verschillend wordt beoordeeld. De voorstanders beschouwen haar te veel als permanente linie, maar ik ben innig overtuigd dat deze linie met betrekkelijk weinige kosten hardnekkig en beter kan worden verdedigd dan de IJssellinie; want al passeert de vijand de linie, dan zal hij in eene allermosteijlijkste positie komen, waarin hij hem aanzienlijke verliezen zullen kunnen toebrengen.

Op het zuidelijk frontier is de gewichtige stelling 's Hertogenbosch. Zij kan niet beantwoorden aan haar doel, zoolang niet de Bommeleerwaard verzekerd is, en nu wensch ik de noodige werken daartoe aan te leggen. Het is mogelijk dat de vijand ons op het Hollandsche Diep aanvalt: de toegang daartoe moet derhalve worden betwist. Wij hebben daar goede stellingen, o. a. die van Willemstad, en wanneer ik die stelling wil verbeteren, dan geloof ik niet te kunnen worden beschuldigd van te veel terrein te omvatten. In één woord: het stelsel dat ik wil toepassen is dat van het comité van defensie in groote hoofdtrekken, welks advies het gevoelen is van mannen die men gewis onder de deskundigen rekenen mag. Ik ben niet gewoon mijne verantwoordelijkheid te verschuilen achter de adviezen van een comité, maar het is toch een groote steun wanneer mijn gevoelen gescreemd wordt door zoodanig ligchaam. Intusschen wil ik gaarne den wenk van den heer Dommer behartigen en de zaak nog in ernstige overweging nemen; doch ik moet opmerken dat ik niet eerst nu de zaak van het defensiewezen heb nagegaan. Ten gevolge eener vroegere betrekking heb ik inzage gehad van alle bescheiden te dier zake; op het terrein zelf heb ik de geheele defensie nagegaan, en ook daar alleen kan men zijne studie dien deze completeren.

Op dit punt mijn gevoelen zamentrekkende komt het hierop neder. De verdediging aan de landzijde van de Amsterdamsche linie zal niet veel kosten. Daarvan zijn weidsche projecten gemaakt, torens en werken die 3 a 4 miljoen zouden kosten. Naar mijne overtuiging kan men volstaan met op zeer bepaalde en nauwe accessen, aardwerken voor veldwerken aan te leggen. De Utrechtse linie zal behalve werken tot voltooiing, noodig hebben verbeteringen om de onderwaterzetting te kunnen bespoedigen. De Grebbelinie zal met weinig kosten in orde worden gebracht. De Betuwe, de toegangen bij Westervoort, Pannerden, Elten, tot het geretrancheerd kamp te Nijmegen, tot den linker Maasoever bij Heusden, zullen worden verzekerd en eindelijk zal de kustverdediging en die van den Moerdijk verzekerd worden.

De kosten te bepalen voor al deze werken dit is zeer moeilijk. Ik zal evenwel door eene commissie de werken op het terrein doen traceeren; daarna eerst zal ik durven bepalen welke som noodig zal zijn, doch nu reeds heb ik de zekere overtuiging dat, indien ik de som van 6 miljoen noem om ons geheel defensiestelsel in orde te brengen, ik dan zeker eene som noem die zeer ruim is.

Nu nog een woord over het slechten van vestingen. Dit is eene zeer bedenkelijke zaak. Groote verantwoordelijkheid rust op hem, die daartoe het bevel zal geven. Het is eene zaak die men van alle zijden wel mag bezien, alvorens daartoe over te gaan. Ik zou kunnen wijzen op vele vestingen in ons land, die gesloopt zijn geworden, waarover men veel herouw heeft gehad, die men nu weder wil daarstellen of die men gaarne weder zou zien verrijzen; bij voorbeeld de stelling van Heusden, waarvan de geheele positie van 's Hertogenbosch afhangt. De geheele kwestie beperkt zich eigenlijk tot twee vestingen. Ik wil niet ontveinzen, dat, indien ik Nederland bleef beschouwen als steeds te zullen verkeeren in eene afgezonderde positie, dat ik dan misschien een ander oordeel over die vestingen zou uitspreken. Ik beaam dat we ons steeds moeten uitrusten alsof wij altijd alleen zullen staan en dat wij niet moeten rekenen op bondgenooten. Maar men moet daarom niet zeggen Nederland wil en zal geen bondgenooten hebben, en nu zullen de vestingen Maastricht en Venlo voor zoodanig bondgenootschap van groote waarde kunnen zijn.

De heer Elout heeft gevraagd of ik overtuigd ben dat hetgeen nu gevorderd wordt, niet het gevolg zal hebben dat weinig gereed en weinig voorhanden zou zijn. Ik kan hem dienaangaande de meest geruststellende verzekering geven; ik moet evenwel doen opmerken dat de buitengewone aanschaffing van materialen, die dit jaar heeft plaats gehad, was ten behoeve van de schutterij. Voor het eigenlijk leger was alles voorhanden, en in zoover hebben de jongste gebeurtenissen dat goede gevolg gehad, dat wij op dit oogenblik onze schutterij goed zouden kunnen wapenen en kleeden.

Ik eindig, maar ik wensch alleen nog dit te zeggen. Ik heb niet getracht mijne plannen te verbergen, om als bij verrassing in een later tijdstip daarmede te voorschijn te komen. Het is mij niet te doen, om als ik het zoo noemen mag, mijn ministerieel aanzijn te verlengen; ik heb rondweg mijne voornemens voor de toekomst kenbaar gemaakt. Wierd deze begrooting aangenomen, dan zal ik zeer zeker, hetgeen ik aantoonde, trachten tot stand te brengen. Ik zou dan met die buitengewone aanvragen te voorschijn komen, maar het zou zijn eene tijdelijke uitgave. Eenmaal afgeloopen, zal daardoor naar ik vertrouw een vrij voldoende toestand van weerbaarheid worden daargesteld, en als weede gevolg zullen dan ook aanzienlijke uitgaven op de gewone begrooting kunnen wegvallen. Ik hoop ook dat geen lid der Vergadering mij verdenke, dat ik met dit voorstel op het oog gehad hebbe een voorstel tot uitarting dezer Vergadering. Dit zou zijn beneden de waardigheid der Kamer en beneden de mijne. Het is alleen opreghtheidshalve dat ik zoo rond voor de zaak ben uitgekomen. De Vergadering gelieve thans te beslissen; zij zal onbevooroordeeld uitspraak doen, en hoedanig de stemming ook moge uitvallen, mijne overtuiging is het, dat elke stem zal zijn gegeven met de hand op het hart en in het belang van het Vaderland, waarvoor wij allen dienen.

De Voorzitter doet daarna voorlezen door den heer Griffier een kabinetschrijven van den Minister van Binnenlandsche Zaken ten opzichte van het in zijne handen gestelde adres van de heeren Schretlen-Maxwilt; tot het bekomen eener concessie voor den aanleg van een spoorweg van Scheveningen-'s Hage-Gouda.

De slotsom van dit schrijven is het volgende: „Van wege den Koning zijn aan het Departement van Binnenlandsche Zaken verzonden, behalve de aanvraag van D. A. Schretlen en J. B. Maxwilt onderscheidene adressen ter ondersteuning der aanvraag. Ingevolge heeft het Departement van wege den Koning ontvangen aanvraag van den Raad van administratie, van de Holl. IJzeren Spoorweg-maatschappij om vergunning voor den aanleg van een spoorweg van Leyden tot Woerden, sluitende aan den Rijnspoorweg aldaar en voor den aanleg van een gelijken weg van 's Hage naar Scheveningen. Ook ter ondersteuning van die aanvragen zijn adressen ingekomen. Bij het Departement van Binnenl. Zaken worden thans de voorwaarden opgesteld, onder welke de beide aangevraagde concessies gelijktijdig, indien zulks wordt verlangd, onder 's Konings goedkeuring zouden kunnen worden verleend. Inmiddels is ter voldoening aan het Koninklijk besluit van den 24 mei 1846 n°. 37, hetwelk het Departement van Binnenl. Zaken voorschrijft omtrent alle verzoeken tot het bekomen van concessies tot den aanleg van spoorwegen in overleg te treden met de Departementen van Financien en van Oorlog, het gevoelen van de hoofden der Departementen, ten aanzien van de beide aanvragen door den ondergeteekende gevraagd. — Is besloten dit schrijven te doen drukken en rondleeden.

De heer Thorbecke huldigde de duidelijke en eenvoudige wijze waarop de Minister zijne plannen opengelegd had. Hij besprak nog nader den inhoud van art. 178 der Grondwet, en de geschiedenis van dat artikel bij de grondwetsherziening. Hij beweerde dat niets zoo strijdig is met de Grondwet als hetgeen wij hebben en wij behouden zullen.

In het belang van de zaak meende hij dat de deskundigen, die in deze zaak uitbreiding verlangden, hunne overtuiging aan anderen moesten doen deelen. Zoolang dit het geval niet was, zou noch binnen noch buiten de Kamer de strijd over het budget van oorlog ophouden.

Inkrimping was ook door zaakkundigen verlangd ten opzichte van de kosten van het Departement, de staven, de paarden en de vestingen. Zoodanige denkbeelden van inkrimping waren uiteengezet in vele geschriften, en voorstellen van begrooting daarop gegrond.

De voorstanders van uitbreidingen waren steeds in gebreke gebleven om een goed deugdelijk plan vooraf vast te stellen. Wat in 1848 was gedaan tot inkrimping was het gevolg van het wegnemen van bestaande weelde. Ook kon hij niet toegeven dat de Kamer te veel op dit punt bezuinigd zou hebben; de cijfers der begrotingen van 1842 af bewezen dit voldoende. Wat de toestand des legers had te wenschen overgelaten, moest dus niet aan de Kamer geweten worden.

Eene wet op de organisatie des legers achtten sommigen verwerpelijk te zijn, omdat zoodanige wet naar hun inzien geene regeling van verplichtingen der ingezetenen zou inhouden. Hij kon in dat gevoelen niet deelen, maar oordeelde dat de wet in alle opzichten noodig was, opdat de Vertegenwoordiging, de begrotingen nagaande, zou kunnen zien wat voor de voorgestelde uitgaven zou bekomen worden. Zonder vooraangaande wettelijke regeling was het moeilijkelijk weder begrotingen in te krimpen. De wet moest niet te veel noch te weinig inhouden, maar een plan van regeling dat voor vredes tijd een tijd lang duren kan. Op de regeling der zeemagt bij de wet had men niet aangedrongen, omdat de marine eensklaps in staat van verval werd verklaard, zoodat herstel daarvan allereerst noodig was.

De denkbeelden van zaakkundigen over eene legerformatie waren, naar hij toonde, zeer uiteenlopende, weshalve de regeling bij de wet nog te meer aan te raden was.

Wat het Limburgsch contingent betrof, zoo moest hij zijne stelling dienaangaande blijven vasthouden. Wel wilde hij aan verplichtingen bij overeenkomsten aangegaan voldoen, maar niet op eene voorbarige wijze, vooral bij het vooruitzicht dat dit tot geene uitkomsten zou leiden. Geene nuttelooze verspillen van krachten verlangde hij, tot het maken van magtvertoon, dat tot niets leiden zou dan om de omzigtigheid van Nederland in de waagschaal te stellen.

De heer Storm van 's Gravesande erkende dat het voor anderen dan deskundigen moeilijk was, te bepalen welk stelsel als het aannemelijkste aan te merken was. De denkbeelden des Ministers onderscheiden waren zeer aan te bevelen, aangezien zij overeenstemden met die van het comité van defensie. Moeilijk was het de zaak te regelen naar de behoeften van vredes tijd, en daarnaar de begrooting in te rigten, aangezien in moeilijke oogenblikken de Minister de handen gebonden zou hebben, om voorbereidende maatregelen te nemen alvorens de Wetgevende Magt kon beslissen over uitgaven, in oorlog te doen. Wat de zeemagt betrof, mogt men de zaak bij de landmagt bij de wet regelen, dit kon dan ook voor de eerste plaats hebben.

De heer de Kempenaer verduidelikte nader zijn gevoelen omtrent den uitleg, te geven aan art. 178 der Grondwet, door te herinneren wat dienaangaande bij de grondwetsherziening is voorgevallen.

De heer van Akerlaken zeide, ook na den Minister gehoord te hebben, te moeten volhouden bij zijn gevoelen dat de leger-organisatie bij de wet moest geschieden. Ook waren zijne bezwaren omtrent het eindeijfer niet opgeheven. Te verwachten was het dat dit eindeijfer tot 13 miljoen zou klimmen. Daartoe mogt hij niet medewerken; maar mogt de Kamer de begrooting goedkeuren, dan zou hij die aanneming aldus opvatten, dat uitgemaakt was dat aan den Minister voor het vervolg hetzelfde cijfer moest worden toegestaan. Aangaan was het hem geweest te verneemen om welke redenen het behoud van Maastricht en Venlo als vesting wenschelijk moest geacht worden. Genoegen had het hem ook gedaan dat de toestand van het materieel niet zoo slecht was als sommigen beweerden.

De heer van Hoëvell verklaarde, na het voorgevallene van dezen zomer, verwacht te hebben voorstellen tot verbetering van den toestand van ons leger en van ons defensiewezen. Dat was een pligt die op den Minister rustte en uit dat oogpunt had hij de begrooting met genoegen gezien. Wanneer om dat doel te bereiken op nieuw zware offers gevegd werden, dan had hij echter verlangd, dat dit vergezeld ging van die inkrimping en vereenvoudiging, waarvoor verschillende onderwerpen vatbaar schijnen. Deze poging miste hij hier en daarom maakte hij bezwaar om een zoo hoog cijfer toe te staan. — Bij deze gelegenheid maakte de spreker er opmerkzaam op, dat ons leger ook hoogst nuttig werken kon met het oog op Indië. Landen, die gelijk wij kolonien bezitten, zag men het leger van den Moederstaat aan gelijk oogmerk dienstbaar maken. Een treffend voorbeeld zag men daarin in Algiers, dat voor Frankrijks leger eene oefenschool is, waarvan dat leger in de laatste jaren zulke goede vruchten heeft geplukt. Bij ons evenwel werd van die omstandigheid geen gebruik gemaakt. Wij

genoten gedurende vele jaren vrede: er is bijna geen officier die een activen oorlog heeft medegemaakt. Het Indische leger was intusschen altijd actief en waarom, vroeg de spreker, nu niet die twee elementen met elkander in verband gebracht. Spreker beval deze zaak ten ernstigste in de aandacht van de Ministers van Oorlog en van Kolonien en wees er op hoe het wellicht mogelijk ware om de vrijwilligers ook te zenden naar ons leger in Indië.

De heer van Hall, verklarende geene bedenking te hebben tegen de nadere uitlegging door den heer Thorbecke gegeven omtrent zijne meening betrekkelijk het Limburgsch Bondscontingent, betoogde dat de bezuiniging in het leger aangebragt niet het gevolg was van den aandrang der Kamer vóór 1848, maar van de Kamer na 1848.

De heer de Casembroot, Minister van Oorlog, beantwoordde de vraag van den heer van Hoëvell bevestigend. Hij was het met den spreker eens omtrent de wenschelijkheid om een deel van ons leger ook in Indië te doen gebruiken. Zijne plannen daarover waren nog niet rijp; hij zou dus later daaromtrent zijne meening mededeelen. Voorts gaf hij dien spreker de verzekering dat hij alles zal trachten in te krimpen wat zonder schade voor de zaak mogelijk zou zijn. Hij was nog te kort aan het bestuur, om alle bijzonderheden van de dienst te hebben kunnen nagaan; maar het was zijn vaste wil om op alle mogelijke wijze elke overbodige uitgave af te snijden. Tot nadere toelichting van een punt, door den Minister in zijne eerste rede behandeld, zeide de Minister dat de kosten voor het defensiewezen waarschijnlijk over 4 jaren zullen worden verdeeld; dat de aanmaak der geweren veel langer zou duren, en dat, wat betreft de kosten van defensie voor de spoorwegen, de meeste daarvan begrepen zijn onder die welke reeds in zijne eerste rede waren opgenomen.

Niemand meer het woord vragende worden de algemeene beraadslagingen gesloten.

Bij de 3de afdeling maakte de heer Gevers Deynoot opmerkzaam op de wenschelijkheid om een einde te maken aan het onvoegzaam gedrag van de miliciens die jaarlijks opkomen om naar hunne korpsen te worden gedirigeerd, vooral op de wenschelijkheid om daarbij zooveel mogelijk de jeneverflesch te weren, zijnde de meeste miliciens eigenlijk nog kinderen. — De heer de Bieberstein beaamde deze opmerking en deelde mede hoe hij, in eene vroegere betrekking, onvoegzaam handelende miliciens in arrest liet nemen en ze op eigen kosten op water en brood tracteerde. — De heer Mackay 1°, betoogde de wenschelijkheid van de herziening van het exercitie-reglement; 2°, gaf zijn genoegen te kennen over de mededeelingen van den Minister betrekkelijk de kazernering; 3°, opperde bedenking tegen den genomen maatregel, om manschappen van het depot te Harderwijk te huisvesten in de afzigtelijke kazerne te Kijkduin, en 4°, achtte het wenschelijk om de Zwitsers te Harderwijk aanwezig, zoo mogelijk wijn te verschaffen in plaats van jenever.

Bij de 7de afdeling verklaarde de heer Wintgens dat hij met genoegen het bewijs van Koninklijke goedkeuring had gezien, dat aan officieren van gezondheid was verleend wegens de diensten bewezen bij de geheerscht hebbende epidemie. Hij wenschte echter den Minister van Oorlog attent te maken op belangrijke diensten die hier ter stede gepresteerd waren door een inferieur in het garnizoens-hospitaal. Het was een bediende die met groote abnegatie, ijver en moed had betoond, die, ondanks vijf zijner medestanders bezweken waren, onverschrokken dag en nacht dienst is blijven presteren; die zelfs van de zieken niet was weg te rukken, ofschoon zijn eigen kind aan de cholera lijdende was. Spreker wenschte dit feit te releveren en in de aandacht des Ministers aan te bevelen. — De Minister van Oorlog verklaarde het feit niet te kennen; hij zou er onderzoek naar doen en dan het verzuim herstellen.

Bij de 10de afdeling had eene korte wisseling van gedachten plaats tusschen den heer Storm van 's Gravesande en den Minister van Oorlog, betrekkelijk de kavalerie karabijnen.

Bij de 11de afdeling vroeg de heer Westerhoff of het niet mogelijk ware om de lage wallen van de vesting Groningen in behoorlijken staat te brengen, daar ze nu in puin verkeerden of ze anders geheel te doen wegruimen. — De heer Begram betoogde de wenschelijkheid dat het Ministerie van Oorlog minder moeilijk mogt zijn ten opzichte van sommige aanvragen van gemeentebesturen, en wees daarbij op de moeilijkheden, gerezzen bij een project voor eene brug over de sluis aan bastion 1° 11 der vesting Gorinchem, welke brug een noodzakelijken nieuwen toegang voor vele omliggende dorpen tot die vesting zou daarstellen. — De heer de Poorter daarentegen legde de verklaring af, dat, voor zooveel de vesting 's Bosch betrof, de genie de meest mogelijke inschikkelijkheid betoonde.

Bij de 13de afdeling maakte de heer de Bieberstein opmerkzaam op de voortreffelijkheid van het wapen der mareschaussee en hoopte dat de Minister de verdiensten van dat wapen zou appreciëren. — De Minister van Oorlog antwoordde dat ook hij het wapen der mareschaussee hoog achtte en dat dit wapen aan zijne aandacht niet zou ontsnappen. Tevens verklaarde hij mede de uitspattingen der miliciens te betreuren en dat hij op maatregelen ter beteugeling bedacht zou zijn.

Bij de 14de afdeling vestigde de heer van Akerlaken de oplettenheid des Ministers op de wijze waarop soms non-activiteits-tractementen werden verleend, in dien zin namelijk dat men ze verleende gedurende een reeks van jaren op grond van tijdelijke ongesteldheid, ten einde de betrokken personen in staat te stellen, later in het genot van vol pensioen te komen. — De Minister van Oorlog antwoordde dat hij die zaak zou onderzoeken. — De heer de Bieberstein wees er op hoe de oude, vóór de wet van 1851 gepensioneerde militairen, eenige verbetering van hun lot behoorden te erlangen. Hij riep den Minister toe „herdenk toch eenigzins de soldaten van Quatre Bras en Waterloo, mijn persoon hiervan uitgezonderd.”

Niemand meer het woord vragende, werden de debatten gesloten. Hoofdstuk X werd in stemming gebragt en met 40 tegen 23 stemmen aangenomen.

Vóór stemden de heeren Meylink, Elout, Dirks, Hoffmann, Wintgens, van Hall, Strens, Schimmelpenninck, van Reede van Oudtshoorn, van Zuylen van Nyevelt, Taets van Amerongen, Dommer van Poldersveldt, de Bieberstein, van Diggelen, Hoekwater, van Franck, Lijcklama, Delprat, Storm van 's Gravesande, Sloet, van der Veen, van der Poel, de Kempenaer, Gevers Deynoot, Wintershoven, Kien, van Heiden Reinestein, Anemaet, de Brauw, van Lijnden, van Heukelom, Wichers, Slicher, van Voort-huysen, Mackay, Schimmelpenninck van der Oije, Luyben, Godefroi, de Poorter en de Voorzitter.

Tegen stemden de heeren Meeussen, Westerhoff, van Nispen van Sevenaer, Kingma, Thorbecke, Dullert, Wijbenga, Idserda, van Eck, Hengst, Heemskerk, Olivier, Reinders, van Hoëvell, van Akerlaken, Betz, van Twist, Poortman, Jaspers, Beens, Hugenholtz, Begram en Oomen.

De heer de Poorter deed het voorstel tot het houden eener avondzitting, doch trok zijn voorstel in toen de heer Minister van Kolonien te kennen had gegeven, dat hij liever verlangde de debatten over hoofdstuk XI der Staatsbegrooting eerst morgen te zien aangevangen.

De Vergadering ging derhalve tot morgen ochtend ten elf ure uiten.

Eerste Kamer.

Zitting van Maandag 12 December.

In de zitting van de Eerste Kamer der Staten-Generaal van heden heeft de Voorzitter medegedeeld dat benoemd zijn tot rapporteurs over de volgende wetsontwerpen: tot wijziging van Hoofdstuk VI der Staatsbegrooting voor 1859 en tot bekrachtiging van provinciale belastingen, de heeren Sasse van IJsselt, van Eysinga, Taets van Amerongen en van Nispen van Pannerden; begrooting van den arbeid der gevangenen over 1860, de heeren van Wessem, Tonckens, Andringa de Kempener en van Meeuwen, en tot regeling van het koloniaal batig slot over 1857 de heeren van Wessem, Tonckens, Cremers en van Meeuwen.

Zijn ingekomen een aantal adressen: a, tot adhesie van het wetsontwerp betrekkelijk den aanleg van den Noorder- en Zuiderspoorweg, als van ingezetenen van de gemeente Asten, Gemeentebesturen van Woensel en Hoogeloon, Kamer van koophandel te Hengelo, Gemeenteraad van Lonneken, van Lage en Hooge Wierde, van Wijhe, Gedeputeerde Staten van Limburg, handelaren te Mierlo, Gemeentebesturen van Mierlo, van Geldrop, van Weert, van Escharen, van Gastel, Raad der gemeente Winschoten; b, tegen datzelfde ontwerp van wet van ingezetenen van Harderburgh, van Purmerend, van bewoners langs de rivieren de Rijn, de Lek en de Waal, ingezetenen van Sneek, van Eindhoven, van Heukelom en van Asperen, polderbestuur van Oud-Alblas, Gemeentebesturen van Bleskensgraaf en van Hilversum.

Is nog ingekomen een adres van jonk. A. Rutgers van Rozenburg, eervol ontslagen ambtenaar van het postkantoor te Amsterdam, daarbij de tusschenkomst der Kamer inroepende ten einde van het Ministerie van Financien afschrift te bekomen eener circulaire van den voormaligen postmeester-generaal.

Al deze verzoeken worden naar de Commissie voor de petitiën verzonden.

Het wetsontwerp tot inkoop en amortisatie van rentegevende nationale schuld lokte eene wisseling van gedachten uit tusschen den heer Fransen van de Putte en den Minister van Financien, waarbij eerstgemelde de wenschelijkheid betoogde van de onmiddellijke ten uitvoerlegging van de wetten tot amortisatie en het niet verleenen van bevoegdheid tot voorbehoud aan den Minister; voorts dat de afschrijvingen van de ingekochte inschrijvingen zoo spoedig mogelijk mogten plaats hebben, en eindelijk dat bij de herziening van de wet op de grootboeken men er indachtig op zij, om weder eene controle in het leven te roepen, die alleziens bevredigend is en waarbij zoo vele belangen betrokken zijn. — Het wetsontwerp werd vervolgens met algemeene stemmen aangenomen.

De wetsontwerpen tot wijziging van hoofdstuk III der Staatsbegrooting van 1858 en verhooging van hetzelfde hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1859 werden zonder beraadslaging met algemeene stemmen aangenomen.

De Commissiën van Rapporteurs zijn gereed met hare verslagen over de wetsontwerpen tot goedkeuring van afstand van goederen aan de gemeente Vlagtwedde, tot vaststelling van de begrooting der Landsdrukkerij over 1860 en tot goedkeuring eener dading met 's Rijks domein. De discussie daarover is bepaald op aanstaanden woensdag, des middags ten 2 ure. De heer Cremers verzoekt te weten wanneer de centrale afdeling bepaald heeft dat het wetsontwerp betrekkelijk de spoorwegen in behandeling zal worden gebragt, waarop door den Voorzitter werd geantwoord, dat art. 36 van het reglement van orde hier zou worden gevolgd en dus te gelegener tijd daarvan aan de afdelingen zou worden kennis gegeven. Na eene korte repliek van de heeren Cremers en van Rhemen bleef deze zaak buiten verder gevolg.

Hierna is de Vergadering gescheiden.